

חוק איסור לשון-הרע, תשכ"ה - 1965

פרק א': פרשנות

1. לשון-הרע מהי (תיקון: תשנ"ז)

לשון-הרע היא דבר שפרסומו עלול -

(1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג מצדם;

(2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו;

(3) לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת, בעסקו, במשלח ידו או

במקצועו;

(4) לבזות אדם בשל גזעו, מוצאו, דתו, מקום מגוריו, מינו או נטייתו המינית.

בסעיף זה, "אדם" - יחיד או תאגיד.

2. פירסום מהו

(א) פירסום, לעניין לשון-הרע - בין בעל פה ובין בכתב או בדפוס, לרבות ציור,

דמות, תנועה, צליל וכל אמצעי אחר.

(ב) רואים כפירסום לשון-הרע, בלי למעט מדרכי פירסום אחרות -

(1) אם הייתה מיועדת לאדם זולת הנפגע והגיעה לאותו אדם או לאדם אחר זולת

הנפגע;

(2) אם הייתה בכתב והכתב עשוי היה, לפי הנסיבות, להגיע לאדם זולת הנפגע.

3. דרכי הבעת לשון-הרע

אין נפקא מינה אם לשון-הרע הובעה במישרין ובשלמות, או אם היא והתייחסותה

לאדם הטוען שנפגע בה משתמעות מן הפירסום או מנסיבות חיצוניות, או מקצתן מזה

ומקצתן מזה.

4. לשון-הרע על ציבור (תיקון: תשכ"ז)

לשון-הרע על חבר בני אדם או על ציבור כלשהו שאינם תאגיד, דינה כדין לשון-הרע על תאגיד, אלא שאין בה עילה לתובענה אזרחית או לקובלנה, ולא יוגש כתב אישום בשל עבירה לפי סעיף זה אלא על ידי היועץ המשפטי לממשלה או בהסכמתו.

5. לשון-הרע על מת (תיקון: תשכ"ז)

לשון-הרע על אדם שפורסמה אחרי מותו, דינה כדין לשון-הרע על אדם חי, אלא שאין בה עילה לתובענה אזרחית או לקובלנה, ולא יוגש כתב אישום בשל עבירה לפי סעיף זה אלא אם ביקש זאת בן זוגו של המת או אחד מילדיו, נכדיו, הוריו, אחיו או אחיותיו.

פרק ב': אחריות ותרופות

6. לשון-הרע - עבירה

המפרסם לשון-הרע, בכוונה לפגוע, לשני בני-אדם או יותר זולת הנפגע, דינו - מאסר שנה אחת.

7. לשון-הרע - עוולה אזרחית (תיקון: תשכ"ז)

פירסום לשון-הרע לאדם אחד או יותר זולת הנפגע תהא עוולה אזרחית, ובכפוף להוראות חוק זה יחולו עליה הוראות הסעיפים 2(2) עד 15, 55ב, 58 עד 61 ו-63 עד 68א לפקודת הנזיקים האזרחיים, 1944.

א. פיצוי ללא הוכחת נזק (תיקון שטרית, תשנ"ט)

- (א) הורשע נאשם בעבירה לפי חוק זה, רשאי בית-המשפט לחייבו לשלם לנפגע פיצוי שלא יעלה על 50,000 שקלים חדשים ללא הוכחת נזק; חיוב בפיצוי לפי סעיף קטן זה, הוא כפסק-דין של אותו בית-משפט שניתן בתובענה אזרחית של הזכאי נגד החייב בו.
- (ב) במשפט בשל עוולה אזרחית לפי חוק זה, רשאי בית-המשפט לחייב את הנתבע לשלם לנפגע פיצוי שלא יעלה על 50,000 שקלים חדשים, ללא הוכחת נזק.
- (ג) במשפט בשל עוולה אזרחית לפי חוק זה, שבו הוכח כי לשון הרע פורסמה בכוונה לפגוע, רשאי בית-המשפט לחייב את הנתבע לשלם לנפגע פיצוי שלא יעלה על כפל הסכום כאמור בסעיף קטן (ב), ללא הוכחת נזק.
- (ד) לא יקבל אדם פיצוי ללא הוכחת נזק, לפי סעיף זה, בשל אותה לשון-הרע, יותר מפעם אחת.
- (ה) הסכומים האמורים בסעיף זה יעודכנו ב-16 בכל חודש, בהתאם לשיעורי עליית המדד החדש לעומת המדד הבסיסי; לעניין סעיף קטן זה -
- "מדד" - מדד המחירים לצרכן שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה;
- "המדד החדש" - מדד החודש שקדם לחודש העידכון;
- "המדד הבסיסי" - מדד ספטמבר 1998.
- כדין חוב אזרחי לטובת הנפגע, והם יהיו ניתנים לגביה באמצעות לשכות ההוצאה לפועל. האמור בסעיף קטן (א) יחול, בשינויים המחויבים, במשפט בגין עוולה אזרחית, ובלבד שהנפגע לא יקבל פיצויים לפי סעיף זה מאותו נתבע או נאשם יותר מפעם אחת.
- (ג) סכום הפיצויים העונשיים האמור לעיל יהיה צמוד למדד המחירים לצרכן מיום תחילת חוק זה.

8. קובלנה

עבירה בשל לשון-הרע לפי חוק זה תהא בין העבירות שבהן רשאי הנפגע להאשים על ידי הגשת קובלנה לבית המשפט.

9. צווים נוספים

(א) נוסף לכל עונש וסעד אחר רשאי בית המשפט, במשפט פלילי או אזרחי בשל

לשון-הרע, לצוות -

(1) על איסור הפצה של עותקי הפירסום המכיל את לשון-הרע או על החרמתם; צו

החרמה לפי פסקה זו כוחו יפה כלפי כל אדם שברשותו נמצאים עותקים כאלה לשם

מכירה, הפצה או החסנה, גם אם אותו אדם לא היה צד למשפט; ציווה בית המשפט על

החרמה, יורה מה ייעשה בעותקים שהוחרמו;

(2) על פירסום תיקון או הכחשה של דבר המהווה לשון-הרע או על פירסום פסק הדין,

כולו או מקצתו; הפירסום ייעשה על חשבון הנאשם או הנתבע, במקום, במידה ובדרך

שיקבע בית המשפט.

(ב) אין בהוראות סעיף זה כדי למנוע החזקת עותק של פירסום בספריות ציבוריות,

בארכיונים וכיוצא באלה, זולת אם הטיל בית המשפט, בצו החרמה על פי סעיף קטן

(א)(1), הגבלה גם על החזקה כזאת, ואין בהן כדי למנוע החזקת עותק של פירסום על

ידי הפרט.

10. צו ביניים

הודה הנאשם או הנתבע שמקצת הדברים שפורסמו יש בהם לשון-הרע או שמקצתם אינם

אמת, רשאי בית המשפט, בכל שלב משלבי הדיון לפני מתן פסק-הדין, לצוות על

פירסום של תיקון או הכחשה לאותם הדברים כאמור בסעיף 9(א) (2).

11. אחריות בשל פירסום באמצעי התקשורת (תיקון: תשמ"ד)

(א) פורסמה לשון-הרע באמצעי תקשורת, ישאו באחריות פלילית ואזרחית בשל לשון

הרע, האדם שהביא את דבר לשון-הרע לאמצעי התקשורת וגרם בכך לפירסומו, עורך

אמצעי התקשורת ומי שהחליט בפועל על הפירסום, ובאחריות אזרחית יישא גם האחראי

לאמצעי התקשורת.

(ב) באישום פלילי לפי סעיף זה תהא זו הגנה טובה לעורך אמצעי התקשורת שנקט

אמצעים סבירים כדי למנוע פירסום אותה לשון-הרע ושלא ידע על פירסומה.

(ג) בחוק זה -

"אמצעי תקשורת" - עיתון כמשמעותו בפקודת העיתונות (להלן - עיתון) וכן שידורי

רדיו וטלוויזיה הניתנים לציבור;

"עורך אמצעי תקשורת", בעיתון - לרבות עורך בפועל, ובשידור - לרבות עורך

התוכנית שבה נעשה הפירסום;

"אחראי לאמצעי התקשורת", בעיתון - המוצא לאור, ובשידורי רדיו וטלוויזיה - מי

שאחראי לקיומם.

12. אחריות של מדפיס-ומפיץ (תיקון: תשכ"ז)

פורסמה לשון-הרע בדפוס, למעט בעיתון בעל תדירות הופעה של ארבעים יום או פחות,

המוצא לאור על פי רשיון בעל תוקף, ישאו באחריות פלילית ואזרחית בשל לשון-הרע

גם מחזיק בית-הדפוס, כמשמעותו בפקודת העיתונות, שבו הודפס הפירסום, ומי שמוכר

את הפירסום או מפיץ אותו בדרך אחרת, ובלבד שלא ישאו באחריות אלא אם ידעו או

חייבים היו לדעת שהפירסום מכיל לשון-הרע.

פרק ג': פירסומים מותרים; הגנות והקלות

13. פירסומים מותרים (תיקון: תשכ"ז, תשנ"ה)

לא ישמש עילה למשפט פלילי או אזרחי -

(1) פירסום המוגן לפי סעיף 28 לחוק-יסוד: הכנסת, או פירסום המוגן לפי סעיף 1

לחוק חסינות חברי הכנסת, זכויותיהם וחובותיהם, תשי"א 1951-;

(2) פירסום בישיבת הממשלה;

(3) פירסום על ידי הממשלה, או חבר ממשלה בתוקף תפקידו, או פירסום על פי הוראת

הממשלה או הוראת חבר ממשלה בתוקף תפקידו;

(4) פירסום על ידי מבקר המדינה בתוקף תפקידו או פירסום כאמור מטעמו;

(5) פירסום על ידי שופט, חבר של בית דין דתי, בורר, או אדם אחר בעל סמכות

שיפוטית או מעין-שיפוטית על פי דין, שנעשה תוך כדי דיון בפניהם או בהחלטתם,

או פירסום על ידי בעל דין, בא כוחו של בעל דין ועד, שנעשה תוך כדי דיון

כאמור;

(6) פירסום על ידי חבר ועדת חקירה, כמשמעותה בסעיף 22 לחוק-יסוד: הכנסת או

בפקודת ועדות חקירה, שנעשה תוך כדי דיון בפני הועדה, או בדין וחשבון שלה, או

פירסום על ידי אדם שענינו משמש נושא לחקירת הועדה, בא כוחו של אדם כזה או עד,

שנעשה תוך כדי דיון כאמור;

(7) דין וחשבון נכון והוגן על מה שנאמר או אירע כאמור

בפסקאות (5) או (6) בישיבה פומבית, ובלבד שהפירסום לא נאסר לפי סעיף 21;

(8) דין וחשבון נכון והוגן על מה שנאמר או אירע בישיבה פומבית של ארגון

בין-לאומי שמדינת ישראל חברה בו, של ועידה בין-לאומית שאליה שלחה ממשלת

ישראל נציג, של בית דין בין-לאומי, או של מוסד ממוסדותיה הנבחרים של

ההסתדרות הציונית העולמית - הסוכנות היהודית לארץ ישראל;

(9) פירסום שהמפרסם חייב לעשות על פי דין או על פי הוראה של רשות המוסמכת

לכך כדין או שהוא רשאי לעשות על פי היתר של רשות כאמור;

(10) העתק או תמצית נכונה והוגנת ממרשם המתנהל על פי חיקוק או ממסמך אחר

הפתוחים על פי חיקוק לעיון כל דורש;

(11) פירסום נכון והוגן מלא, חלקי או תמציתי של מה שפורסם קודם לכן

בנסיבות האמורות בפסקאות (1), (3), (4), (7), (8), (9) או (10),

ופירסום חוזר כאמור של מה שפורסם בישיבת הממשלה והממשלה התירה לפורסמו.

14. הגנת אמת הפירסום (תיקון: תשכ"ז)

במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון-הרע תהא זאת הגנה טובה שהדבר שפורסם היה אמת והיה בפירסום עניין ציבורי; הגנה זו לא תישלל בשל כך בלבד שלא הוכחה אמיתותו של פרט לוואי שאין בו פגיעה של ממש.

15. הגנת תום לב (תיקון: תשכ"ז, תשל"ט, תשמ"ד)

במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון-הרע תהא זאת הגנה טובה אם הנאשם או הנתבע עשה את הפירסום בתום לב באחת הנסיבות האלו:

(1) הוא לא ידע ולא היה חייב לדעת על קיום הנפגע, או על הנסיבות שמהן

משתמעת לשון-הרע או התייחסותה לנפגע כאמור בסעיף 3.

(2) היחסים שבינו לבין האדם שאליו הופנה הפירסום הטילו עליו חובה חוקית,

מוסרית או חברתית לעשות אותו פירסום;

(3) הפירסום נעשה לשם הגנה על עניין אישי כשר של הנאשם או הנתבע, של האדם

שאליו הופנה הפירסום או של מי שאותו אדם מעוניין בו עניין אישי כשר;

(4) הפירסום היה הבעת דעה על התנהגות הנפגע בתפקיד שיפוטי, רשמי או ציבורי,

בשירות ציבורי או בקשר לעניין ציבורי, או על אופיו, עברו, מעשיו או דעותיו של

הנפגע במידה שהם נתגלו באותה התנהגות;

(5) הפירסום היה הבעת דעה על התנהגות הנפגע -

(א) כבעל דין, כבא כוחו של בעל-דין או כעד בישיבה פומבית של דיון כאמור

בסעיף 13 (5), ובלבד שהפירסום לא נאסר לפי סעיף 21, או

(ב) כאדם שענינו משמש נושא לחקירה, כבא כוחו של אדם כזה או כעד בישיבה

פומבית של ועדת חקירה כאמור בסעיף 13 (6), או על אופיו, עברו מעשיו או דעותיו

של הנפגע במידה שהם נתגלו באותה התנהגות;

(6) הפירסום היה בקורת על יצירה ספרותית, מדעית, אמנותית או אחרת שהנפגע

פרסם או הציג ברבים, או על פעולה שעשה בפומבי, ובמידה שהדבר כרוך בביקורת כזאת - הבעת דעה על אופיו, עברו, מעשיו או דעותיו של הנפגע במידה שהם נתגלו באותה יצירה או פעולה;

(7) הפירסום היה הבעת דעה על התנהגותו או אופיו של הנפגע בעניין שבו הנאשם או הנתבע ממונה על הנפגע, מכוח דין או חוזה, והפירסום היה מוצדק על ידי היותו ממונה כאמור;

(8) הפירסום היה בהגשת תלונה על הנפגע בעניין שבו האדם שאליו הוגשה התלונה ממונה על נפגע, מכוח דין או חוזה, או תלונה שהוגשה לרשות המוסמכת לקבל

תלונות על הנפגע או לחקור בעניין המשמש נושא התלונה ואולם אין בהוראה זו כדי להקנות הגנה על פירסום אחר של התלונה, של דבר הגשתה או של תוכנה;

(9) הפירסום היה דין וחשבון נכון והוגן על אסיפה פומבית או על אסיפה או ישיבה של תאגיד שלציבור הייתה גישה אליה, והיה בפירסומו עניין ציבורי;

(10) הפירסום לא נעשה אלא כדי לגנות או להכחיש לשון-הרע שפורסמה קודם לכן;

(11) הפירסום לא היה אלא מסירת ידיעה לעורך אמצעי התקשורת או לנציגו כדי שיבחן שאלת פירסומו באמצעי התקשורת;

(12) הפירסום נעשה בשידור רדיו או טלוויזיה שלא הוקלט מראש והנאשם או הנתבע הוא מי שאחראי לפי סעיף 11 והוא לא ידע ולא יכול היה לדעת על הכוונה לפרסם לשון-הרע.

16. נטל ההוכחה

(א) הוכיח הנאשם או הנתבע שעשה את הפירסום באחת הנסיבות האמורות בסעיף 15 ושהפירסום לא חרג מתחום הסביר באותן נסיבות, חזקה עליו שעשה את הפירסום בתום לב.

(ב) חזקה על הנאשם או הנתבע שעשה את הפירסום שלא בתום לב אם נתקיים בפירסום אחת מאלה:

(1) הדבר שפורסם לא היה אמת והוא לא האמין באמיתותו;

(2) הדבר שפורסם לא היה אמת והוא לא נקט לפני הפירסום אמצעים סבירים להיווכח

אם אמת הוא אם לא;

(3) הוא נתכוון על ידי הפירסום לפגוע במידה גדולה משהייתה סבירה להגנת הערכים

המוגנים על-ידי סעיף 15.

17. שלילת הגנת תום לב (תיקון: תשכ"ז, תשמ"ד)

(א) פורסמה לשון-הרע באמצעי תקשורת לא תעמוד הגנת תום לב לעורכו, למי

שהחליט בפועל על הפירסום או לאחראי על אותו אמצעי תקשורת אם הנפגע, או אחד

הנפגעים, דרש ממנו לפרסם תיקון או הכחשה מצד הנפגע ולא פרסם את התיקון או

ההכחשה בכותרת מתאימה במקום, במידה, בהבלטה ובדרך שבה פורסמה אותה לשון-הרע,

ותוך זמן סביר מקבלת הדרישה; ובלבד שהדרישה הייתה חתומה בידי הנפגע, שהתיקון

או ההכחשה לא היה בהם משום לשון-הרע או תוכן בלתי חוקי אחר, ואורכם לא חרג

מתחום הסביר בנסיבות.

(ב) היה הפירסום בעיתון המופיע בתדירות פחותה מאחת לשבוע, יפורסמו התיקון או

ההכחשה, לפי דרישת הנפגע, גם בעיתון יומי.

18. הפרכה של טענות הגנה

הביא הנאשם או הנתבע ראייה או העיד בעצמו כדי להוכיח אחת ההגנות הניתנות בחוק

זה, רשאי התובע להביא ראיות סותרות; אין בהוראה זו כדי לגרוע מסמכות בית-המשפט

לפי כל דין להתיר הבאת ראיות על-ידי בעלי הדין.

19. הקלות

בבואו לגזור את הדין או לפסוק פיצויים רשאי בית המשפט להתחשב לטובת הנאשם או

הנתבע גם באלה:

(1) לשון-הרע לא הייתה אלא חזרה על מה שכבר נאמר, והוא נקב את המקור שעליו

הסתמך;

(2) הוא היה משוכנע באמיתותה של לשון-הרע;

(3) הוא לא נתכוון לנפגע;

(4) הוא התנצל בשל הפירסום, תיקן או הכחיש את הדבר המהווה לשון-הרע או נקט

צעדים להפסקת מכירתו או הפצתו של עותק הפירסום המכיל את לשון-הרע, ובלבד

שההתנצלות, התיקון או ההכחשה פורסמו במקום, במידה ובדרך שבהן פורסמה לשון

הרע, ולא היו מסויגים.

20. שמירת דינים

חוק זה אינו בא להתיר פירסום האסור על פי דין אחר ואינו בא לגרוע מחסינות

הניתנת על-פי דין אחר.

פרק ד': שונות

21. סייג לפירסום הליכים (תיקון: תשכ"ז, תשל"ט)

במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון-הרע רשאי בית המשפט, מיזמתו או לבקשת בעל

דין, לאסור או לעכב זמנית, מנימוקים שיירשמו, פירסום ברבים של הליכי בית-המשפט

- לרבות כתבי טענות כתבי בי-דין אחרים, כתב אישום ודבר הגשתם של אלה

ולרבות פסק דין כל עוד אינו חלוט - במידה שראה צורך בכך לשם הגנה על שמו של

אדם הנוגע במשפט ואולם לא יאסור בית משפט ולא יעכב זמנית את פירסום דבר

פתיחתו של הליך משפטי, או את הפירסום של כתב אישום, תביעה או פסק דין, אם

התנגד לכך הנפגע; העובר על איסור לפי סעיף זה, דינו - מאסר ששה חדשים או קנס

5,000 לירות.

22. ראיות על אופיו וכו' של הנפגע (תיקון: תשכ"ז)

במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון-הרע אין להביא ראיה או לחקור עד בדבר שמו הרע של הנפגע או בדבר אופיו, עברו, מעשיו או דעותיו הפגומים, אלא במידה שפרטים אלה נוגעים במישרין ללשון-הרע המשמשת נושא למשפט, או שבית המשפט התיר הבאת ראיה או חקירת עד כאמור -

(1) במשפט פלילי, אחרי הרשעת הנאשם - להמתקת דינו;

(2) במשפט אזרחי, אחרי ההחלטה שהנתבע חייב בפיצויים - להפחתת הפיצויים;

(3) במידה שהנפגע מצדו העיד או הביא ראיה או חקר עד בדבר שמו, אופיו, עברו, מעשיו או דעותיו הטובים;

(4) אם שוכנע בית המשפט שהדבר דרוש לעשיית צדק ולגילוי האמת, אם בעמידה על מהימנות עדותו של הנפגע ואם בדרך אחרת.

23. הוכחת פירסום ברבים

הוגש עותק של עיתון או של דבר-דפוס אחר המופץ ברבים שבו נדפסה לשון-הרע, ישמש הדבר ראיה לכאורה שאכן נעשה הפירסום באותו עיתון או דבר-דפוס.

24. דין שני משפטים

במשפט אזרחי בשל לשון-הרע שנדון לאחר שמשפט פלילי נגד אותו אדם בשל אותה לשון-הרע נסתיים, רשאי בית המשפט להסתמך על הממצאים העובדתיים, כולם או מקצתם, שנקבעו במשפט הפלילי על-פי הראיות שנגבו בו, בלי לחזור על גבייתן.

25. מות הנפגע

(א) אדם שנפגע על-ידי לשון-הרע ותוך ששה חדשים לאחר פירסומה מת בלי להגיש

תובענה או קובלנה בשל אותה לשון-הרע, רשאים בן-זוג, ילדו או הורה, ואם לא השאיר בן-זוג, ילדים או הורים - אחיו או אחותו, להגיש, תוך שישה חדשים לאחר מותו, תובענה או קובלנה בשל אותה לשון-הרע.

(ב) אדם שהגיש תובענה או קובלנה בשל לשון-הרע ומת לפני סיומה, רשאים בן-זוג, ילדו או הורה, ואם לא השאיר בן-זוג, ילדים או הורים - אחיו או אחותו, להודיע לבית המשפט, תוך שישה חדשים לאחר מותו, על רצונם להמשיך בתובענה או בקובלנה, ומשהודיעו כאמור, יבואו הם במקום התובע או הקובל.

26. תיקון חיקוקים

- (א) בפקודת העיתונות, ברישא לסעיף 23 (1), יימחקו המלים "או דיבה אחרת".
- (ב) בפקודת הנזיקין האזרחיים, 1944 בסעיף 66 (2), במקום "מזכיר הממשלה" יבוא "שר האוצר".

27. ביטולים

בטלים -

- (1) בפקודת החוק הפלילי, 1936 - הסעיפים 201 עד 203 ו-205 עד 209;
- (2) בפקודת הנזיקין האזרחיים, 1944 - הסעיפים 16 עד 22.

ס"ח תשכ"ה, 240; תשכ"ז, 133; תשל"ט, 82; תשמ"ד, 128; תשנ"ה, 42; תשנ"ז, 70;

תשנ"ט 18.